

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1534/2021
23.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Божидар Лековић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Немања Марковић адвокат из ..., ради раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5286/19 од 04.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5286/19 од 04.08.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5286/19 од 04.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1200/19 од 02.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се раскине уговор о поклону закључен дана 29.08.2011. године у Крагујевцу између тужиоца као поклонодавца са једне стране и туженог као поклонопримца са друге стране, а који је оверен од стране Основног суда у Крагујевцу на основу уписника број .. дана 29.08.2011. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 105.150,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5286/19 од 04.08.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснован жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 1200/19 од 02.09.2019. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка поводом изјављење жалбе као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, предмет спора је раскид уговора о поклону због неблагодарности. Узимајући у обзир врсту спора и садржину судске заштите, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе нити потребе за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева у овом спору засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, правног правила из параграфа 567 Српског грађанског законика и утврђеног чињеничног стања (које се посебном ревизијом не може побијати) о постојању породичних несугласица и неслагања испровоцираног понашањем тужиоца (правноснажном пресудом оглашен кривим за учињено кривично дело насиље у породици) и чињенично-правном закључку судова да се реакција туженог не може оквалификовати као „велика и груба неблагодарност“.

Из изложених разлога, посебна ревизија није дозвољена применом члана 404. ЗПП, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 30.03.2014. године, а вредност спора означеног у тужби је 30.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић